

ABEL

the disappeared...

Fortnightly

Bilingual

[Mabelfortnightly@gmail.com](mailto:Abelfortnightly@gmail.com)

Issue No. 1 / 2020 July

Contact: +14167669544

Designed by Samantha

Editor: Arumugam Gopal

Special Editor: Comrade Thiagu

THEY ARE NOT MISSING! THEY WERE DISAPPEARED!

And the LORD said unto Cain, Where is Abel thy brother? And he said, I know not: Am I my brother's keeper?

And he said, What hast thou done? The voice of thy brother's blood crieth unto me from the ground. (*The Bible, Genesis, 4:9 & 10*)

To those of us who believe that Adam and Eve were the world's earliest man and woman, it should be known that the first missing human was Abel. Yet he was not really missing. He did not disappear, but made to disappear, forced to disappear. The Lord knew Cain had slain Abel. The Lord asked

Cain to account for Abel's disappearance. It was the first ever demand for accountability known to us.

Where... where... where...?

Now in our times in the island of Lanka Ananthi Sasitharan asks, "Where is my

husband Ezhilan?” Balendhiran Jayakumari asks, “Where is my son?” Sandhiya asks, “Where is my husband Prageeth Eknaligoda? The people of Tamil Eelam ask “Where are our leaders, commanders, political scholars, artists and warriors?” Where is Ilankumaran? Where is Balakumaran and his son Suryadheepan both of whom were seen alive after the conclusion of the war? Where is Poet Pudukai Eraththinadurai? Where is Yogi? – Such questions are rather endless. Not a single one of these questions has met with a oh-he-is-here response.

Ranil Wickramasinge was sworn in Prime Minister in 2015 and went to Jaffna in January 2016 to celebrate the Thai festival of Pongal. His Pongal message was: “there is no likelihood of any missing person to be alive.” So all of them were dead, that is, all of them had been killed, If so, who killed them? Were the killer-culprits charged with the crime of murder and arraigned before law? Were they imprisoned? If not thus far when then is law going to wake up?

The element of enforced disappearances

Enforced disappearance, once a routine method of military tyrannies, developed in due course to be an important element of the illegal repression of the state in several countries and became an international issue. In the United Nations Organization in 2010 the International Convention on Disappearances was signed in to International Law.

The method of enforced disappearances is resorted to, not so much for the elimination of a few relentless troublemakers to the state, as by way of sowing fear in the society at large. So it is a dangerous tool of state terrorism helping in threatening the people to submission. In recent history the country that held the record for most number of disappearances was Iraq and Sri Lanka came close second, according to a UN survey re-

leased in 1999. Sri Lanka has, according to a Quora answer, subsequently overtaken Iraq to reach the infamous top. The International Committee of Red Cross reported 20,000 complaints of enforced disappearances in the period of the civil war alone.

The period of massive manhunt

The practice of enforced disappearances earned wide prevalence only after the island of Sri Lanka then officially called Ceylon became the Republic of Sri Lanka in 1972. Many of the youth who attempted an armed insurrection under the banner of the Janata Vimukthi Peramuna just disappeared mysteriously after being caught by the armed forces of the state. Most of them were Sinhalese. The tenure of Jeyawardene and Premadasa as the Prime Minister and the President running the administration has been marked by history as the period when thousands of Sinhala youth were forcibly disappeared, a period of a massive manhunt.

How Rohana Vijayaweera, the leader of the JVP was in November 1989 tortured to death by a team of the state armed force has been narrated by a member of the team itself. According to this extremely shocking report, even as Rohana was tortured and shot in the leg and was still groaning in pain he was burnt alive on the burning deck of the electric crematorium!

Injustice against Tamils

In the period 1985-1991 when the Sinhala youth were forcibly being disappeared across South Lanka, human rights activists raised their voice against those atrocities. One prominent figure among those few Swathanthra Party politicians who joined the clamor for justice was Mahinda Rajapakshe!

When the same Rajapakshe came to power and waged a genocidal war on the

Tamil people in the name of a war on terror, enforced disappearance became an important element of warfare. Though this was mostly directed against the Tamils those few Sinhalese who stood for justice and fair play were not spared either.

A case in point is what happened to Prageeth Ranjan Eknaligoda, a Sinhala media person, artist and writer. On the evening of the 24th of January 2010 he left office saying he had an appointment with an old friend. He went off, never to return. His wife Sandhiya, relatives and friends, and human rights activists accused Rajapakshe's henchmen to have kidnapped Eknaligoda. When Maithripala Sirisena became President defeating Rajapakshe in the 2015 Presidential elections, a CID investigation was ordered into the mysterious disappearance of Eknaligoda. A stage was reached when an army officer was about to be arrested for his involvement in the crime. But the military command would never ever allow it to happen.

The white van saga

The 'white van kidnapping' was widely resorted to against Tamils during the war. None of those kidnapped in the white van have returned alive. The ongoing protest by a mother by name Balendhiran Jayakumari seeking to know the whereabouts of her son who surrendered to the army and just disappeared is now well known across the world. Jayakumari and her daughter Vibushika were seen in every protest with the pictures of three sons. Whenever an international dignitary such as the British Prime Minister Cameron or Navipillai, the UN High Commissioner for Human Rights visited the island, Jayakumari and Vibushika called on them in person and made representations. One day, as a result, Jayakumari herself was imprisoned under the Anti-Terrorism Act.

The Paranagama Commission of Inquiry appointed by the Government has itself

confirmed that offences of enforced disappearances have indeed been committed. The UN Reports have also confirmed the same. The Government of Sri Lanka has also admitted this fact. Yet justice to the victims is still a distant dream.

Loopholes galore

The Government has enacted an Act to form the Office of Missing Persons (OMP) only under international pressure, The Tamil organizations have alleged that the OMP Act is a mere eyewash. For, the said Office has no international participation, nor any provision for punishing those guilty of committing the offence of enforced disappearance. And such loopholes galore! This goes against the assurance given by Sri Lanka to the UN Human Rights Council.

The struggle related to the missing persons forms an important element in the struggle for justice being carried on by the people of Tamil Eelam. In the Tamil uprising rallies held in the Homeland of Tamil Eelam the disappeared persons marched along in the form of pictures carried by their dear ones.

The curtain is down on the 'good governance' drama as Sinhala supremacism has enthroned back the Rajapakshes. The new President Gotabaya has openly announced that there was no use seeking to find the missing persons as they were dead. Of course he knows best as the Death-god who warranted the taking of those lives!

Sri Lanka has withdrawn from the UNHRC resolution (30/1) co-sponsored by itself. It means nothing will remain of the Office of Missing Persons (OMP) even for name's sake.

However the Eelam mothers persist with their protests. Days, months or even years may pass, their protests will not cease. The question "where are our dear ones?"

echoes on the hills of the island of Sri Lanka. The roar of the waves of the Indian Ocean ask aloud the same question. Not just the government of Sri Lanka, but the international community ought to answer them.

The voice of the blood of the forcibly disappeared – just like the voice of the blood of Abel – will be crying from the ground, from beneath the earth where they were buried. If the conscience of the world has the ears, that voice will be heard and justice secured!

Investigating The Truth Of What Happened To Enforced Disappeared Tamils In Sri Lanka

usha s sri-skanda-rajah

International Day of the Victims of Enforced Disappearances, August 30, 2019 - TGTE 's Call for International Action

The necessity for international action, to investigate what happened to enforced disappeared Tamils in Sri Lanka, has become that much greater and more urgent now.

This article sets out TGTE's call for 'International Action' and why the time for action is now. It also examines TGTE's loss of faith in the UN Human Rights Council (the Council) and its commitment to pursue its latest "Victim Driven International Justice" (VDIJ) initiative. In announcing the launching of VDIJ, its latest initiative, the TGTE has vowed to pursue every possible

avenue under international law for the sake of Tamil victims:

“While it remains incumbent on the international community to do its duty, today, for the sake of Tamil victims around the world and for the sake of all victims who are denied justice, we will pursue every possible avenue under international law to obtain justice ourselves with this Victim Driven International Justice initiative,” the TGTE affirms.

This is all about what caring individuals and institutions must take note of - those looking to a fair, just, humane and inclusive world on this International Day of the Victims of Enforced Disappearances.

TGTE 's call for International Action

The Transnational Government of Tamil Eelam (TGTE) and the ‘Committee for International Action in Canada’ in its awareness campaign asks that the world stands with families desperate to know the whereabouts of their loved ones still missing in the island of Sri Lanka – those who were alive when they were forced to hand them to the custody of Sri Lanka’s armed forces at the end of the war on the assurance they would be safe; those who surrendered; those who were abducted in “white vans” and disappeared.

The need for action is now says the TGTE – the TGTE Minister for International Affairs, Manicka Vasagar, states the absolute fact that, “loved ones of the victims have waited too long for the truth, and some have passed away, without knowing their whereabouts.”

There is now an urgency for international action,” the Minister said, reiterating TGTE’s clarion call to action to refer Sri Lanka to the International Criminal Court (ICC) for the mass atrocities that took place in Mullivaikkaal and before including enforced disappearances. The TGTE is essentially a political formation of democratically elected members, living outside Sri Lanka, dedicated to securing justice and freedom for the Tamil people in the North and East of the island in the Tamil homeland.

World Leaders, the United Nations, the UN Human Rights Council, Politicians, Civil Society, Academia and members of the global community of people must hear this.

The TGTE wants everyone, “to come together in solidarity to expose the abject failure of successive Sri Lankan governments to provide families, searching for their loved ones with satisfactory answers, highlighting the need for international action to ensure an international independent investigation is conducted, to seek the truth of what happened to enforced disappeared Tamils in Sri Lanka.”

The pamphlet being distributed in Canada by the TGTE for ‘International Action’ underscores the need for closure: Undeniably families yearning to find their loved ones for more than 10 years need closure. “Having had no answers from the government of Sri Lanka, families have taken their protest to road sides in the districts of Vavuniya, Kili-nochchi, Jaffna, Mannar, Mullaitivu, Trincomalee, Ampara and Batticaloa in the Tamil homeland and would have done so for nearly 1000 days (about 905) on August 30. They’re demanding to know the fate of their loved ones, all of them Tamils. Sadly so far, at the least, 35 mothers and fathers have died pining for their enforced disappeared sons and daughters without getting any recourse. It’s for everyone to raise your voice to help draw attention to their plight,” the appeal stresses.

Towards this end the TGTE is asking the International Community to, “hear the cries of these families, mostly mothers, wives, fathers and children of victims, who, relentless in their appeals for international action, have vowed not to give up their search for their enforced disappeared loved ones.”

Significant and substantial action has got to be taken without delay to unravel the truth of Tamils disappeared by the Sri Lankan State. In its pamphlet, the TGTE highlights the

need, “to ease the pain and suffering of these families in their struggle for justice.” Addressing the global community the TGTE opines how “critical” and “immense” each ones contribution would become in total, making the required impact on decision makers, facilitating a favourable outcome in the end.

“These families, especially women and mothers, have shown incredible strength and courage, agitating fearlessly and tirelessly, amidst intimidation and harassment - despite ongoing surveillance operations they have to contend with, in the heavily militarized zone of the North and East of the island in the Tamil homeland, Tamil Eelam,” the pamphlet reiterates.

“It falls on each one of us to ask the international community to intervene by insisting on the need for an international investigation into these enforced disappearance cases. While the ‘International Convention for the Protection of all Persons from Enforced Disappearance’ (the Convention) states the widespread or systematic practice of enforced disappearance constitutes a crime against humanity, it must also undoubtedly be seen as Tamils all over the world including victim’s families see it - as practice emblematic of acts constituting Genocide, perpetrated against the Tamil people by the Sri Lankan state,” the pamphlet states.

Follow Canada’s lead the pamphlet implores. The TGTE, referring to the motion the Parliament of Canada passed, “calling for an international investigation into allegations of genocide committed against Tamils in Sri Lanka,” asks everyone to persuade other countries to follow Canada’s lead.

“Please persuade those who have the power and ability in the world to make a meaningful difference, to follow the lead of the House of Commons of Canada which, by unani-

mous consent, called for, an international independent investigation into allegations of Genocide against Tamils committed in Sri Lanka including in the last phase of the armed conflict in Sri Lanka,” the pamphlet pleads.

In its appeal for international action the TGTE has argued the case for urgency. “The Time for International Action is Now,” says the pamphlet and here we give, in its entirety, its arguments why:

The Time for International Action is NOW and Why

1. It’s reasonable to question why the President of Sri Lanka, Maithripala Sirisena has not released the promised list of persons who were entrusted to the armed forces of Sri Lanka.

2. The claim made by the Prime Minister of Sri Lanka, Ranil Wickremesinghe that, “they are all probably dead,” can’t be overlooked without demanding clear evidence to support his alarming admission.

3. When the number of cases that remain unresolved is staggering and when the UN Working Group on Enforced Disappearances, in its 2016 report, named Sri Lanka as having, “at the world level, the second largest number of enforced disappearance cases,” it would be undesirable to leave Sri Lanka to its own devices.

4. The truth about ‘secret detention centres’, the existence of which has been confirmed by the UN has to be unraveled. The UN Working Group, “heard consistent and reliable accounts of people who had disappeared after surrendering to the army.”

5. The time has come to investigate all other enforced disappearance cases, that the UN Working Group on Enforced Disappearances has listed (the victims of whom are mostly Tamil) which include, ‘white van’ disappearances, disappearances in the context

of anti-terrorism operations, disappearance conducted for ransom or economic extortion or a combination of all three,” as well as those that occurred during the 30 year war successive Sri Lankan governments waged against the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), who fought to achieve self-determination for the Tamil people in their homeland in the North and East of the island.

6. The discovery of “mass graves’ – those uncovered in Mannar and Matale and other places in the island – which the UN Working Group had, “clear problems with - in the way that the sites had been secured and the samples and evidence handled,” is disconcerting, more so when considering forensic examination of the war zone has never been undertaken.

7. Although Sri Lanka ratified the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances on May 25, 2016, and, under pressure, enacted its own national legislation, its Foreign Affairs Minister, Tilak Marapana, introducing the Bill in March 2018 reiterated nothing in the Bill was retrospective and that its content applies only to offences committed in the future, not for past cases - illustrating Sri Lanka’s disingenuous approach to complying with its obligations. The Act clearly does not apply to the vast number of enforced disappearance cases prior to the Act. This is not what was envisaged by UNHRC resolutions Sri Lanka co-sponsored and comes as a slap in the face to families of Tamils disappeared by the Sri Lankan state before the Act came into force. Also the Minister clarified the Act, does not, “allow for a foreign state to try a Sri Lankan found to have committed an offense in a court of law in that respective state.”

8. Unless and until international action is taken, victim’s families would have no hope of redress. Families, most having testified to the now redundant ‘Lessons Learned

and Reconciliation Commission' and the 'Paranagama Commission', who have no faith in the Office of Missing Persons (OMP) created by Sri Lanka, have categorically stated they would not rely on it to find their loved ones, least of all to bring to justice the perpetrators, which unfortunately, the OMP is not mandated to do - in violation of the Convention which provides that: Each State Party shall take the necessary measures to hold criminally responsible at least any person who commits, orders, solicits or induces the commission of, attempts to commit, is an accomplice to or participates in an enforced disappearance.

9. Furthermore, at present, so long as Sri Lanka refuses, under articles 31 of the Convention, to allow, "the Committee on Enforced Disappearances (the Committee) to receive and consider communications from or on behalf of individuals claiming to be victims of a violation of provisions of this Convention," families are unable to bring complaints directly to the Committee. This is an injustice that cannot be left to persist.

10. There's still an avenue opened under article 32 of the Convention, to refer Sri Lanka to the Committee which State Parties can pursue. Sri Lanka upon ratification has declared, "it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications in which a State Party claims another State Party is not fulfilling its obligations under the Convention."

11. The time is now - to stop relying on Sri Lanka, known for its perverse culture of impunity, to deliver on its 'Transitional Justice' obligations under the many UN Human Rights Council resolutions it co-sponsored. Sri Lanka, has to date, failed to implement major provisions of its commitments - including the abolition of the draconian 'Prevention of Terrorism Act' (the UN Working Group found the PTA facilitated occurrences of en-

forced disappearances), - and the creation of a judicial accountability mechanism in the form of a “hybrid court” with foreign judges, prosecutors and investigators, despite the many extensions it’s been given. It’s highly unlikely Sri Lanka would carry out its obligations, no matter which government is in power. Sri Lanka’s leaders have said they would neither prosecute their soldiers nor allow foreign judges, prosecutors or investigators in a domestic mechanism that’s not going to materialise.

12. Further, with the recent appointment of Shavendra Silva as Sri Lanka’s army commander, himself an alleged war criminal and genocidaire, by President Sirisena, the possibility of bringing any alleged perpetrators of mass atrocities against Tamils including war crimes, crimes against humanity enforced disappearances and genocide, before an independent domestic court in Sri Lanka, is nil.

13. With Shavendra Silva as army commander, justice for Tamils through a domestic mechanism is a non-starter. He as the commander of the 58th division played a major role in the war Sri Lanka waged against the LTTE. He together with Gotabaya Rajapaksa, the former Defense Secretary who oversaw the war, along with others, were responsible for knowingly bombing and shelling Tamil civilians and for arresting, torturing and executing Tamils as well as causing them to be disappeared including LTTE carders. There’s a very real prospect Gotabaya Rajapaksa who also abducted, killed, disappeared Tamils in “white vans” could become Sri Lanka’s president at the end of this year.

These (and many more) are indeed very real and legitimate concerns that underscore the necessity for international action:

TGTE ’s Signature Campaign for “ICC Referral ” ’ and the “You Are Not Forgotten ” Campaign

The TGTE as you know has collected 1.6 million signatures in its campaign to refer Sri Lanka to the ICC to investigate and prosecute those senior political and military leaders responsible for mass atrocity crimes including genocide. Here's my article, "A Million People and Counting Want Sri Lanka Referred to the ICC - written in 2015 when the signatures had reached a million. <https://www.colombotelegraph.com/index.php/a-million-people-counting-want-sri-lanka-referred-to-the-icc/>

The TGTE has also launched the "you are not forgotten" website <http://youarenotforgotten.org/gallery/> that requests relatives, friends and family members of victims of enforced disappearances to register the fact of their disappearance with details.

Additionally the TGTE, through its most recent initiative – 'Victim Driven International Justice' – is looking to pursue other avenues and mechanisms more vigorously, hoping for some progress in securing justice for victims – this being critical at the time we are in.

Examining TGTE 's Loss of Faith in the UN Human Rights Council

The TGTE in its press release, announcing the VDIJ initiative, <https://www.einpresswire.com/article/480893922/tgte-announces-victims-driven-international-justice-initiative-unhrc-s-latest-sri-lanka-resolution-failed-tamil-victims> regrets the fact that, "steps" have still not been taken to investigate or prosecute those responsible for some of the worst crimes committed this century," despite the involvement of the international community from the very first day the armed conflict ended, and ten years have passed," since then. The TGTE argues that, "Over 90 UN member states have provisions in their laws for private prosecutions by victims," and commits to working with and supporting Tamil victims living in those countries and human rights organizations working on their behalf to commence domestic prosecutions for international crimes with univer-

sal jurisdiction.

Expressing disappointment in the Council the TGTE states that, “on 22 March 2019, when the UNHRC passed its latest resolution on Sri Lanka (A/HRC/40/L.1), it makes no mention of Sri Lanka’s complete failure to investigate the atrocity crimes committed against Tamil victims and UN employees.”

The TGTE does not hide the fact that it is frustrated by the Council’s indifference, inaction, complacency and apathy - referring to the UN High Commissioner for Human Rights and her assessment that’s been ignored by the Council. The High Commissioner had opined that, “Since 2015, virtually no progress has been made in investigating or prosecuting domestically the large number of allegations of war crimes or crimes against humanity collected by OHCHR in its investigation, and particularly those relating to military operations at the end of the war.”

Despite reports from UN mandate holders and Rapporteurs pointing out Sri Lanka’s failure to comply with most of its commitments, the Council’s actions have given little hope to victims.

A group of UN experts led by the Special Rapporteur on Truth, Justice Reparations and Guarantees of Non-Recurrence, Fabian Salvioli, who visited Sri Lanka recently and whose report will be released at the Council’s 42nd session this September <https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session42/Pages/ListReports.aspx>,

“has called Shavendra Silva’s appointment as Army Commander, an affront to the victims and a harrowing sign of the perpetuation of impunity which risks undermining the trust of Sri Lankan society on state institutions and fuelling further destabilization.”

“The experts recalled that the Government of Sri Lanka had voluntarily committed to pro-

vide accountability for all serious human rights violations and abuses committed during the war, as reflected in UNHRC resolution 30/1.”

It's no surprise the sentiments expressed by the UN officials mirrored TGTE's concerns: Having, “Expressed serious concern at the lack of progress in investigating and prosecuting these crimes, and in reforming the country's security sector despite the serious allegations against some of its members,” the communiqué recommended the international community explore other options:

“If Sri Lanka is unwilling and unable to investigate these and other allegations the international community must explore other ways to achieve accountability including universal jurisdiction principles, said the experts referring to the process which enables war crimes to be prosecuted in a court of any country regardless of where the crimes were committed,” the communiqué dated 27, August further stated.

Words that Should Spur People to Act

The words below coming from TGTE, given here in full, should give rise to serious reflection – words that should prick the conscience of people and spur them to act – those persons that are committed to preventing another genocide from happening.

“The Council, in resolution 40/L.1 continues to ignore the recommendation that the crimes committed in Sri Lanka require an internationalized tribunal; sets no time-line for Sri Lanka to ensure accountability; and adjourned any further discussion of Sri Lanka's failure to fulfill its obligations under A/HRC/30/1 until 2021.

Sadly, the Council's apathy to the continued suffering of victims and their families is not unique to Sri Lanka. We have entered a new era of international relations where

atrocities in Sri Lanka, Syria and Myanmar are not met with the firm resolve demonstrated in Nuremberg, Yugoslavia, Rwanda and Sierra Leone.

Instead, the international community has become complacent – it has forgotten its collective promise that a genocide would not happen again. Its feigned outrage at atrocity crimes now dissipates quickly and without embarrassment. International investigations and prosecutions of the killing of over 7,000 men and boys in Srebrenica in July 1995 began immediately. The first step towards accountability has yet to be taken with respect to the 40,000 to 70,000 civilians killed in Sri Lanka a decade later.

The international community has forgotten the warning Justice Robert Jackson, the Chief Prosecutor gave in his opening statement at Nuremberg explaining why justice for atrocity crimes must be undertaken no matter what the cost or how politically difficult: “civilization cannot tolerate their [atrocity crimes] being ignored, because it cannot survive them being repeated.”

TGTE 's 'Victim Driven International Justice ' Project

The TGTE for its part is committed to bringing closure to relatives and family members of victims of enforced disappeared Tamils. And therefore in its most recent initiative, the TGTE is asking the High Commissioner for Human Rights, pursuant to fundamental human rights, (and principles of transitional justice), namely the 'Right to Truth and "Right to Know" to make available evidence from UN's three comprehensive reports to help victims and families obtain justice through TGTE's Victim Driven International Justice (VDIJ) initiative, invoking universal jurisdiction. To further strengthen its request to the High Commissioner, Michelle Bachelet, TGTE is asking families of enforced disappeared Tamils to complete a form requesting access to information and evidence currently in the posses-

sion of the Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), regarding the disappearance and or killing of their dear ones. <https://www.einpresswire.com/article/480893922/tgte-announces-victims-driven-international-justice-initiative-unhrc-s-latest-sri-lanka-resolution-failed-tamil-victims>. Professor Dermot Groome, who led the prosecutions of Ratco Mladic and Slobodan Milosevic would be guiding TGTE's VDIJ initiative as it moves forward.

"The necessity for international action to investigate what happened to enforced disappeared Tamils in Sri Lanka, with the utmost urgency cannot be overemphasized," the TGTE asserts. International action, "for justice for victims would make the families feel that people care, that they are not alone, giving them the comfort and solace that they deserve at these dangerous times, in the island of Sri Lanka." This TGTE hopes, will resonate with everyone and spur people into meaningful action.

Post Script

Recent developments since the time Gotabaya Rajapaksa assumed the presidency: Sri Lanka Withdraws from Resolution 30/1

1. TGTE's statement on Sri Lanka's withdrawal from Resolution 30/1

".Sri Lanka's unilateral withdrawal from Resolution 30/1 is a clear rejection of human rights and accountability and displays total disregard for fellow UN Member States. Thus, there is no point at this juncture to discuss transitional justice. Rather, remedial justice is the call of the hour."

The link to the full press release:

<https://www.einpresswire.com/article/510400725/there-is-no-space-for-transitional-justice-in-sri-lanka-call-of-the-hour-is-remedial-justice-tgte>

2. Statement by the Core Group on Sri Lanka at the UNHRC - on Sri Lanka's withdrawal from Resolution 30/1:

Canada, Germany, North Macedonia, Montenegro and the UK - members of the 'Core Group' on Sri Lanka release statement reiterating their profound disappointment that Sri Lanka no longer supported UNHRC resolution 30/1 which it co-sponsored, expressing their firm commitment to, "advancing the resolution's goals of accountability, reconciliation, and inclusive peace in Sri Lanka."

<https://www.gov.uk/government/speeches/un-human-rights-council-44-statement-on-behalf-of-the-core-group-on-sri-lanka?fbclid=IwAR2VzPnfQMq7EvCQtLHGd8n11JiP2HgaL8KQ0pRe0K8IEjVJztDvQqCVZe0>

TGTE Calls on Eelam Tamils & All Supporters of Democracy and Justice Worldwide to Take 5 Minutes to “Like” @StopFightingStartVoting on Facebook
First “Stop Fighting Start Voting” Campaign Video
Features Plight of Eelam Tamils

The Transnational Government of Tamil Eelam (TGTE) calls on global Eelam Tamils, and on all allies of democracy and justices across all nationalities, to take five minutes today to “like” @stopfightingstartvoting on Facebook. “Stop Fighting Start Voting” is a new and significant international education campaign that promotes the use of direct democracy (i.e. referendum and ballot initiatives) as a tool for peacefully resolving conflicts.

The campaign's first video, which was released on Thursday and is available for viewing on Facebook and on the campaign's website (www.stopfightingstartvoting.org), features the faces of Eelam Tamils and our fight for self-determination. The video calls awareness to the murder of the more than 40,000 Eelam Tamils murdered by the state of Sri Lanka and to the United Nations' documentation of this gross violation of international human rights law and international humanitarian law. When missing and disappeared Eelam Tamils are included in this count, as TGTE believes they should be, the Eelam Tamil death toll at the hands of the Sri Lankan state is significantly higher.

The “Stop Fighting Start Voting” campaign video, the first in a series, also highlights the freedom struggle of the people of Hong Kong. TGTE has repeatedly expressed solidarity with the people of Hong Kong and is honored to share the screen with them. Upcoming “Stop Fighting Start Voting” videos will feature the freedom struggles of the Catalonians and the Taiwanese, among others.

It is imperative that Eelam Tamils and all supporters of democracy, freedom and justice raise awareness about the “Stop Fighting Start Voting” campaign, which includes showing support for the campaign on Facebook, so that the media, opinion leaders and others in positions of influence understand not only that there is an acute crisis facing Eelam Tamils (as well as Hong Kongese, Catalonians, Taiwanese and others) but also understand that the solution to this crisis is supporting the use of direct democracy, which includes the kind of referendum that we Eelam Tamils seek.

Forced disappearance

In international human rights law, a **forced disappearance** (or **enforced disappearance**) occurs when a person is secretly abducted or imprisoned by a state or political organization, or by a third party with the authorization, support, or acquiescence of a state or political organization, followed by a refusal to acknowledge the person's fate and whereabouts, with the intent of placing the victim outside the protection of the law.^[1]

According to the Rome Statute of the International Criminal Court, which came into force

on 1 July 2002, when committed as part of a widespread or systematic attack directed at any civilian population, a "forced disappearance" qualifies as a crime against humanity and, thus, is not subject to a statute of limitations. On 20 December 2006, the United Nations General Assembly adopted the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance.

Often, forced disappearance implies murder. The victim in such a case is typically abducted, illegally detained and often tortured during interrogation, and ultimately killed, their body concealed after the fact by the individuals or organization responsible for their death. Typically, a murder will be surreptitious, with the corpse disposed of to escape discovery so that the person apparently vanishes. The party committing the murder has plausible deniability, as nobody can provide evidence of the victim's death.

"Disappearing" political rivals is also a way for regimes to engender feelings

வலுக்கட்டாயமாகக் காணாமற்போகச் செய்தல்

of complicity in populations. The difficulty of publicly fighting a government that murders in secret can result in widespread pretense that everything is normal, as it did in the Dirty War in Argentina.

ஒர் அரசாங்கம் அல்லது பிறர் ஒருவரைச் சிறைப் படுத்துதல், தடுத்து வைத்தல், ஆட்கடத்தல் அல்லது வேறு விதத்தில் ஒருவரின் சுதந்திரத்தைப் பறித்தல் ஆகிய

உரிமைத்தமிழ்த்தேசம் படிக்க இங்கே சொடுக்கவும்

<https://drive.google.com/file/d/1kA2sghwE2Wcygdh-lbLgk8LyEpFOytfC/view?usp=sharing>

அவர்கள் காணாமல் போகவில்லை! காணாமல் ஆக்கப்பட்டார்கள்!

செயற்பாடுகள் வலுக்கட்டாயமாகக் காணாமற்போகச் செய்தல் எனப்படுகிறது. காணாமல்போகச் செய்த பின், அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தல் அல்லது காணாமல் போனோர் பற்றிய விபரத்தை மறைத்தல். இது (வலுக்கட்டாயமாக) காணாமல் போகச் செய்தலாகும். பல நாடுகளின் குற்றவியல் தொகுப்பில் இதனைச் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அந்த நாடுகளில் இதனை சட்டத்திற்கு மாறாக தடுத்துவைத்தல் அல்லது சட்ட வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட கைதும் தடுத்துவைப்பும் என்று வழக்குத்தொடர முடியும். --விக்கிப்பீடியா

தோழர் தியாகு

ஆண்டவர், காயினிடம், “உன் சகோதரன் ஆபேல் எங்கே?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் “எனக்குத்

தெரியாது. நான் என்ன என் சகோதரனுக்குக் காவலாளியோ?” என்றான். (விவிலியம், தொடக்க நூல் 4: 9)

காயினின் மறுமொழியை ஆண்டவர் ஏற்கவில்லை. ஆபேலின் ரத்தத்தின் குரல் மண்ணிலிருந்து கதறிக்கொண்டிருப்பதாக அவர் சொன்னார். காயின் ஆபேலைக் கொன்று புதைத்துவிட்டான் என்று அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது.

ஆதாமும் ஏவாளும்தான் உலகின் ஆதி மாந்தர்கள் என்பதை நம்புகிறவர்களுக்கு, காணாமற்போன முதல் மாந்தன் ஆபேல் என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். உண்மையில் அவன் காணாமல்போகவில்லை, காணாமலாக்கப்பட்டான். தொலைந்து போகவில்லை, தொலைத்துக் கட்டப்பட்டான். ஆபேலின் மறைவுக்குப் பொறுப்புக் கூறும்படி ஆண்டவர், காயினைக் கேட்டார். நாமறிந்த முதல் ‘பொறுப்புக் கூறல்’ (ACCOUNTABILITY) கோரிக்கை இதுவே.

எங்கே.. எங்கே.. எங்கே..?

இப்போது... நம் காலத்தில்... இலங்கைத் தீவுநாட்டில் “என் கணவர் எழிலன் எங்கே?” என்று அனந்தி சசிதரன் கேட்கிறார். “என் மகன் எங்கே?” என்று பாலேந்திரன் ஜெயக்குமாரி கேட்கிறார். “என் கணவர் பிரகீத் எக்னலிகோடா எங்கே?” என்று சந்தியா கேட்கிறார். எங்கள் தலைவர்களும் தளபதிகளும் அரசியல் அறிஞர்களும் கலைஞர்களும் வீரர்களும் எங்கே.. எங்கே.. என்று ஈழத் தமிழ் மக்கள் கேட்கிறார்கள். இளங்குமரன் எங்கே? போர் முடிந்த பிறகும் உயிரோடு காணப்பட்ட பாலகுமாரனும் அவர் மகன் சூரியதீபனும் எங்கே? பாவலர் புதுவை இரத்தினதுரை எங்கே? யோகி எங்கே? - இந்தக் கேள்விகளுக்கு முடிவே இல்லை போலும். இவற்றில் ஒரே ஒரு கேள்விக்குக்கூட “ஓ, அவரா, இதோ இங்கே இருக்கிறார்” என்று விடை கிடைக்கவில்லை.

இரணில் விக்கிரமசிங்கா 2015ஆம் ஆண்டு தலைமையமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பின் 2016 சனவரியில் பொங்கலுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் தைத்திருநாள் கொண்டாடப் போயிருந்தார், அங்கு அவர் விடுத்த பொங்கல் செய்தி என்ன தெரியுமா? “காணாமல் போனவர்களில் யாரும் உயிரோடு இருக்க வாய்ப்பில்லை” என்பதுதான்! அப்படியானால், அனைவரும் இறந்து விட்டார்கள். அதாவது கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்றால், கொலை செய்தவர்கள் யார்? அவர்கள் கொலை வழக்கில் கூண்டிலேற்றப்பட்டார்களா? சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்களா? இதுவரை இல்லை என்றால், இனி எப்போது சட்டம் விழித்துக் கொள்ளப் போகிறது?

காணாமல் ஆக்குதலின் கூறு

ஒரு காலத்தில் இராணுவக் கொடுங்கோல் ஆட்சிகளின் வாடிக்கையான வழிமுறையாக இருந்த, ‘காணாமலாக்குதல்’ உலகெங்கும் பல நாடுகளிலும் அரசுகளின் சட்டவிரோத அடக்குமுறையில் ஒரு முக்கியக் கூறாக வளர்ந்து, அனைத்துலகச் சிக்கலாயிற்று. 2010ல் ஐநாவில் சர்வதேசக் காணாமல் மறைதல்கள் உடன்படிக்கை (International Disappearances Convention) கையெழுத்தாகிப் பன்னாட்டுச் சட்டமாயிற்று.

காணாமல் ஆக்குதல், அரசுக்குத் தீராத தொல்லை கொடுக்கும் ஒருசில தனிமனிதர்களை ஒழித்துக்கட்டுவது என்பதை விடவும், பரந்துபட்ட சமூகத்தில் அச்சம்

விதைக்கும் உத்தியாகவே கையாளப்படுகிறது. அதாவது, இது அரசுத் திகிலியத்தின் (பயங்கரவாதத்தின்) கொடுங்கருவியாக, மக்களை அச்சுறுத்தி அடக்கி வைக்க உதவுகிறது. அண்மைக் கால வரலாற்றில், ஆகப் பெரும் தொகையினரைக் காணாமல் ஆக்கிய கொடுஞ்சாதனையில் இராக் முதலிடத்திலும், இலங்கை இரண்டாமிடத்திலும் உள்ளன என்பது 1999ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ஐநா ஆய்வு மதிப்பீடு. இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர்க் காலத்தில் மட்டும் காணாமல் போனவர்கள் பற்றி 20,000 முறையீடுகள் வந்ததாக சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் அறிவித்தது.

காவு கொண்ட காலம்

சிலோனாக இருந்த இலங்கைத் தீவு 1972இல் சிறிலங்கா குடியரசான பிறகுதான் காணாமல் ஆக்கும் நடைமுறைகள் பரவலாயின. ஜனதா விழுக்கி பெரமுன (மக்கள் விடுதலை முன்னணி) என்ற பெயரில் ஆயுதப் புரட்சி நடத்த முற்பட்ட இளைஞர்களில் பலர், அரசுப் படைகளிடம் சிக்கிய பின் மாயமாய் மறைந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் சிங்களர்களே. ஜெயவர்த்தனாவும் பிரேமதாசாவும் தலைமையமைச்சராகவும் அதிபராகவும் கோலோச்சிய காலம், தென்னிலங்கையில் பல்லாயிரம் சிங்கள இளைஞர்களைக் காணாமலாக்கிக் காவு கொண்ட காலம் என்று வரலாறு குறித்து வைத்துள்ளது.

‘ஜனதா விழுக்கி பெரமுனா’வின் தலைவர் ரோகன விஜயவீராவை 1989 நவம்பரில் அரசுப் படையினர் சித்திரவதை செய்து கொன்றது பற்றி அப்படையைச் சேர்ந்த ஒருவரே வெளியிட்டுள்ள செய்தி அதிர்ச்சிக்குரியது: துன்புறுத்தப்பட்டுக் காலில் சுடப்பட்டு வலி வேதனையால் முனகிக் கொண்டிருந்த போதே உயிரோடு அவரை மின்தகனப் படுக்கையில் கிடத்தி எரித்து விட்டார்களாம்!

தமிழர்களுக்கு எதிரான அநீதி

1985-91 காலத்தில் தென்னிலங்கை எங்கும் சிங்கள இளைஞர்கள் காணாமலாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, அந்தக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக மனித உரிமைப் போராளிகள் குரல் கொடுத்தார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து நின்று குரல் கொடுத்த சுதந்திரக் கட்சி அரசியல்வாதிகள் சிலரில் முக்கியமானவர் மகிந்த இராசபக்சே!

ஆட்சிக்கு வந்ததும் அதே இராசபக்சே, பயங்கரவாத ஒழிப்பின் பெயரால், ஈழத் தமிழ் மக்கள் மீது தொடுத்த இனவழிப்புப் போரில் காணாமலாக்குதலும் ஒரு

போர்முறை ஆயிற்று. இது பெரும்பாலும் தமிழர்களுக்கு எதிராகவே நடந்தாலும், நீதி நேர்மையின் பக்கம் நின்ற ஒருசில சிங்களர்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை.

சிங்கள ஊடகரும், ஒவியரும், எழுத்தாளருமான பிரகீத் ரஞ்சன் எக்னலிகோடா 2010 ஜனவரி 24-ம் நாள் மாலை, ஒரு பழைய நண்பரைப் பார்க்கப் போவதாகச் சொல்லித் தன் அலுவலகத்தை விட்டுப் புறப்பட்டார். போனவர் போனவர்தான், திரும்பி வரவே இல்லை. மனைவி சந்தியாவும் உறவினர்களும் நண்பர்களும் மனித உரிமை ஆர்வலர்களும் எக்னலிகோடாவைக் கடத்திச் சென்றது இராசபக்சே ஆட்கள்தான் என்று குற்றஞ்சாட்டினர். 2015 அதிபர் தேர்தலில் இராசபக்சே தோற்று மைத்திரிபால சிறிசேனா அதிபரான பின், எக்னலிகோடா மாய மறைவு பற்றி உளவுத் துறைப் புலனாய்வு நடைபெற்றது. குற்றத்தில் தொடர்புடைய இராணுவ அதிகாரியைக் கைது செய்யும் நிலையும் ஏற்பட்டது. ஆனால், படைத் தலைமை அதை அனுமதிக்க மறுத்துவிட்டது.

வெள்ளை வேன் வரலாறு

போர்க் காலத்தில் தமிழர்களை ஒடுக்க 'வெள்ளை வேன் கடத்தல்' விரிவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. வெள்ளை வேனில் கடத்திச் செல்லப்பட்ட யாரும் உயிரோடு மீண்டதில்லை. இராணுவத்திடம் சரணடைந்து, காணாமல்போன தன் மகனைத் தேடி பாலேந்திரன் ஜெயகுமாரி என்ற தாய் நடத்திவரும் போராட்டம் உலகறிந்த ஒன்று. ஜெயகுமாரியும் அவர் மகள் 13 வயதுச் சிறுமி விபுசிகாவும் மூன்று பிள்ளைகளின் படங்களோடு ஒவ்வொரு போராட்டத்திலும் காணப்பட்டார்கள். முன்னாள் பிரித்தானியப் பிரதமர் கேமரூன், மனித உரிமை உயர் ஆணையர் நவிப்பிள்ளை என்று பன்னாட்டுலகப் பெரும்புள்ளி யார் வந்தாலும், நேரில் போய் முறையிட்டார்கள். விளைவு: ஒரு நாள் அவர் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

இலங்கையில் கட்டாயக் காணமலாக்குதல் குற்றங்கள் நிகழ்ந்திருப்பதை அரசு அமைத்த பரணகாமா ஆணையமே உறுதிசெய்துள்ளது. ஐ.நா. அறிக்கைகள் உறுதி செய்துள்ளன. இலங்கை அரசும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், பாதிப்புற்றவர்களுக்கு நீதி என்பது இன்னமும் எட்டாக் கனியாகவே இருந்து வருகிறது.

ஏராளமான ஓட்டைகள்

பன்னாட்டு அழுத்தத்தால் இலங்கை இயற்றியுள்ள 'காணாமல் போனோர்

செயலகம்' (OMP) அமைப்பதற்கான சட்டம் வெறும் கண்துடைப்பே என்று தமிழர்

அமைப்புகள் கூறியுள்ளன. ஏனென்றால், இந்தச் செயலகத்தில் சர்வதேசப் பங்கேற்பு இல்லை. காணாமலடித்த குற்றம் புரிந்தோரைத் தண்டிக்க வழிவகை இல்லை. இப்படி ஏராளமான ஓட்டைகள்! இது ஐ.நா. மனிதவரிமைப் பேரவையில் இலங்கை அளித்த உறுதிமொழிக்கு மாறானது.

காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பான போராட்டம் தமிழீழ மக்கள் தொடர்ந்து நடத்திவரும் நீதிக்கான போராட்டத்தின் முக்கியக் கூறாக அமைந்துள்ளது. தமிழீழத் தாயகத்தில் நடைபெற்ற பொங்கு தமிழ்ப் பேரணிகளில் காணாமல் போனவர்கள், தம் அன்புக்குரியவர்களின் கைகளில் படங்களாக அணிவகுத்தார்கள்.

நல்லாட்சி அரசாங்கம் என்ற நாடகம் முடிந்து பழையபடி சிங்களப் பேரினவாதம் இராசபக்சேக்களையே அதிகாரக் கட்டிலேற்றி விட்டது. புதிய அதிபர் கோட்டப்பயா "காணாமல் போனவர்களைத் தேடிப் பயனில்லை, அவர்கள் உயிரோடில்லை" என்று வெளிப்படையாக அறிவித்து விட்டார். அவர்களின் உயிரைப் பறிக்க ஆணையிட்ட காலனே அவர்தானே!

தானே முன்மொழிந்து ஏற்றுக் கொண்ட ஐநா மாந்தவரிமைப் பேரவைத் தீர்மானத்திலிருந்தும் சிறிலங்கா விலகிக் கொண்டு விட்டது. அதாவது காணமற்போனோர் செயலகம் (OMP) ஒப்புக்குக் கூட மிச்சப்படாது என்று பொருள்.

என்னவானாலும் ஈழத்துத் தாய்மார்கள் தொடர்ந்து போரடி வருகின்றார்கள். நாட்கள்,

மாதங்கள், ஆண்டுகள் கடந்தாலும் அவர்களின் போராட்டம் ஓயாது. எங்கள் அன்புக்குரியவர்கள் எங்கே? என்ற வினா இலங்கைத் தீவின் மலைகளில் மோதி எதிரொலிக்கிறது. இந்தியப் பெருங்கடல் அலைகளின் இரைச்சல் இந்த வினாவையே ஓங்கி ஒலிக்கிறது. இலங்கை அரசு மட்டுமன்று, பன்னாட்டுலகமும் அவர்களுக்கு விடை சொல்லியாக வேண்டும்.

காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களது குருதியின் குரல் - ஆபேல் சிந்திய குருதியின் குரலைப் போலவே - மண்ணிலிருந்து கதறிக் கொண்டே இருக்கும். உலகத்தின் உளச்சான்றுக்குச் செவி இருந்தால் அந்தக் குரல் கேட்கும். நீதி கிடைக்கும்!

**ஒரு நொடி போதும், முகநூலில்
@சண்டையிடுவதை_நிறுத்துக_வாக்களிக்கத்_தொடங்குக
இடுகைக்கு விருப்பம் தெரிவிக்க!
ஈழத் தமிழர்களுக்கும்
உலகெங்கும் ஜனநாயகத்தையும் நீதியையும்
ஆதரிப்போருக்கும் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசாங்கம்
வேண்டுகோள்:**

**சண்டையிடுவதை நிறுத்துக, வாக்களிக்கத் தொடங்குக
எனும் இயக்கத்துக்கு ஊக்கம் தாரீர்!**

சண்டையிடுவதை நிறுத்துக, வாக்களிக்கத் தொடங்குக எனப்படும் பன்னாட்டுக் கல்வி இயக்கம் வியாழக்கிழமையன்று தொடங்கப்பெற்றது. பிணக்கைத் தீர்க்க ஓர் அமைதிவழியாக நேரடி சனநாயகத்தைப் பயன்படுத்துவதை விளம்பரப்படுத்துவதே இந்த இயக்கத்தின் நோக்கம்.

இப்போது உலகெங்கும் சமூக ஊடக மேடைகளில் இந்தப் பரப்புரை இயக்கத்தின் முதல் 60 நொடிக் காணொலி ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஹாங்காங்கிலும் தீவு நாடாகிய சிறிலங்காவில் ஈழத்தமிழர்களின் நெடுநாளைய விடுதலைப் போராட்டத்திலும் தீராதுள்ள பிணக்குகளை இந்தக் காணொலி எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஈழத்தமிழர்களும், உலகெங்குமுள்ள தமிழர்களும் அனைத்துத் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த ஜனநாயகம் மற்றும் நீதியின் நேயர்கள் அனைவரும் இன்று சில மணித்துளி செலவிட்டு, முகநூலில் @சண்டையிடுவதை_நிறுத்துக_வாக்களிக்கத்_தொடங்குக

எனும் இடுகைக்கு "விருப்பம்" தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நாடுகடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் கேட்டுக் கொள்கிறது.

"சண்டையிடுவதை நிறுத்துக, வாக்களிக்கத் தொடங்குக" எனும் இயக்கம் உலகெங்குமிருந்து நேரடி ஜனநாயக வல்லுநர்களும் அமைப்புகளும் - ஆராய்ச்சியாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், அரசுசாரா அமைப்புகள், கல்வியாளர்கள் - அளித்த ஆதரவுடன், இலாபநோக்கற்ற பொறுப்புக் குடிமக்கள் அறக்கட்டளையால் தொடங்கப்பெற்றது. (www.stopfightingstartvoting.org)

இந்தக் காணொலி ஈழத்தமிழர்களின் முகங்களையும் பொது வாக்கெடுப்புக்கான நமது போராட்டத்தையும் காட்டுகிறது. சிறிலங்கா அரசால் 40,000த்துக்கு மேற்பட்டோர் கொலை செய்யப்பட்டது குறித்தும், பன்னாட்டு மனிதவரிமைச் சட்டமும் பன்னாட்டு மனிதநேயச் சட்டமும் இப்படி மொத்தமாக மீறப்பட்டதை ஐநா ஆவணப்படுத்தியிருப்பது குறித்தும் இந்தக் காணொலி விழிப்புணர்வு ஏற்படச் செய்ய முனைகிறது. கொல்லப்பட்டோர் தொகையில் காணாமற்செய்யப்பட்ட ஈழத்தமிழர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நாடுகடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் நம்புகிறது; அப்படிச் சேர்த்துக் கொண்டால், சிறிலங்கா அரசு சாகச்செய்த ஈழத்தமிழர் தொகை பெரிதும் உயர்ந்து விடும்.

"சண்டையிடுவதை நிறுத்துக, வாக்களிக்கத் தொடங்குக" என்னும் தொடர் பரப்புரைக் காணொலிகளில் இது முதலாவது காணொலி ஆகும். இது ஆங்காங் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. நாடுகடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் ஆங்காங் மக்களுடன் திரும்பத் திரும்பத் தோழமை தெரிவித்துள்ளது. அவர்களோடு திரையைப் பகிர்ந்து கொள்வதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறது. "சண்டையிடுவதை நிறுத்துக, வாக்களிக்கத் தொடங்குக" இயக்கத்தின் வரவிருக்கும் காணொலிகளில் கட்டலோனியர்கள், தைவானியர்கள் போன்றோரின் விடுதலைப் போராட்டங்களும் இடம்பெறும்.

ஈழத்தமிழர்களும் ஜனநாயகம், சுதந்திரம், நீதி என்பனவற்றை ஆதரிக்கும் அனைவரும் "சண்டையிடுவதை நிறுத்துக, வாக்களிக்கத் தொடங்குக" எனும் இயக்கம் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படச் செய்வது அவசர அவசியமாகும். இதன் ஒரு பகுதியாக முகநூலில் இவ்வியக்கத்துக்கு ஆதரவு காட்ட வேண்டும். ஊடகங்களும் பொதுக் கருத்து முன்னோடிகளும் செல்வாக்குடைய நிலைகளில் இருப்பவர்களும்

மாங்கினியும் மரங்கொத்தியும்..

ஈழத்தமிழர்கள் (ஆங்காங்கியர், கட்டலோனியர், தைவானியர், மற்றும்முள்ளோர் போல்) ஒரு கடும் நெருக்கடிக்கு முகங்கொடுக்கும் நிலையில் உள்ளனர் என்பதை மட்டுமல்லாமல். இந்த நெருக்கடிக்குத் தீர்வு மேலும் சண்டையிடுவதல்ல என்பதையும் புரிந்து கொள்ள இது உதவும். ஆகவே குடிமக்களின் முன்முயற்சிகள், ஏற்புடைத்த பன்னாட்டு நெறிமுறைகள்,

மாங்கினியும் மரங்கொத்தியும் கூடு திரும்பத் தடையில்லை நாங்கள் மட்டும் உலகத்திலே நாடு திரும்ப முடியவில்லை நாடு திரும்ப முடியவில்லை சிங்களவன் படைவானில் நெருப்பை அள்ளிச் சொரிகிறது எங்கள் உயிர்த் தமிழீழம் சுடுகாடாய் எரிகிறது தாயகத்துப் பிள்ளைகளின் நெஞ்சுகளைக் கிழிக்கிறான்

நடைமுறைகளின் படி நடத்தப்படும் பொது வாக்கெடுப்பு ஆகிய நேரடி ஜனநாயகத்தின் அமைதிவழிப் பயன்பாட்டையே ஈழத் தமிழர்களாகிய நாம் கோருகின்றோம்.

காயாகும் முன்னே இளம் பிஞ்சுகளை அழிக்கின்றான் பெற்றவங்க ஊரிலே ஏங்குறாங்க பாசத்திலே எத்தனை நாள் காத்திருப்போம்

கறுப்பு யூலை - கணக்கு முடியாத இனக்கொலை

தோழர் தியாகு

1983ஆம் ஆண்டு யூலைத் திங்கள் 23ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் விடுதலைப் புலிகளின் வழிமறிப்புத் தாக்குதலில் பதின்மூன்று சிங்களப் படையினர் உயிரிழக்கின்றனர். அவர்களின் உடல்கள் கொழும்பு கொண்டுசெல்லப்படுகின்றன. அங்கே தலைநகரில் தமிழர்கள் சிங்களக் காதையர்களால் தாக்கப்படுகின்றனர். தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான பல கோடி பெறுமானமுள்ள உடைமைகள் அழிக்கப்படுகின்றன. கடைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் தீவைக்கப்படுகிறது.

யூலை 23 தொடங்கி ஒரு கிழமை நீடித்த வன்கொடுமைகளில் தமிழ் மக்கள் 3,000 பேர் வரை உயிரிழந்திருக்கக் கூடும். முதியவர்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என்ற வேறுபாடின்றி அனைவரும் தாக்கப்பட்டனர். பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழர் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. அது ஓர் இனப்படுகொலை. தமிழர்களைக் காக்க அரசு முற்படவே இல்லை. இந்த நேரம் தமிழர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதற்கில்லை என்று அதிபர் ஜெயவர்த்தனா வெளிப்படையாகவே பேட்டியளித்தார். சில இடங்களில் சிங்களக் காதையர்களோடு அரசுப் படையினரும் சேர்ந்து கொண்டு தமிழர்களைத் தாக்கினர். அடக்குமுறை அரசுத் திகிலியமாக (அரசுப் பயங்கரவாதமாக) உருக்கொண்டது. தமிழ் மக்கள் செய்வதறியாது தவித்தார்கள். ஏராளமானவர்கள் ஏதிலிகளாக தமிழர் தாயகப் பகுதிகளுக்குப் பயணமானார்கள்.

யூலைப் படுகொலை தற்செயலாக நடந்த ஒன்றன்று. அது சிங்களப் பேரினவாதத்தால் நன்கு திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டது என்பதை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர். உயர் பாதுகாப்பு நிறைந்த கொழும்பு வெளிக்கடைச் சிறையில் தமிழ்க் கைதிகள் மீது நடத்தப்பட்ட கொடிய தாக்குதலே இதற்குப் போதிய சான்று. சிங்களக் கைதிகளும் காவலர்களும் சேர்ந்து நடத்திய கொடுந்தாக்குதலில் 53 பேர் வரைக்குமான தமிழ் அரசியல் கைதிகள் கொடிய முறையில் துன்புறுத்திக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். குட்டிமணி, தங்கதுரை போன்ற விடுதலைப் போராளிகளின்

விழிகளைத் தோண்டியெடுத்துக் கீழே போட்டு மிதித்து அவர்களைச் சொல்லொண்ணா வகையில் துன்புறுத்திக் கொன்றார்கள். காந்தியத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட அகிம்சைப் போராளிகளையும் ஈவிரக்கமின்றிக் கொலை செய்தனர்.

இத்தனைக்கும் நடுவில் உளச்சான்றுக்கு உண்மையாகவும் மாந்தநேயத்தோடும் செயல்பட்டுத் தங்கள் வீடுகளில் தமிழர்களுக்குத் தஞ்சமளித்த சிங்களக் குடும்பங்கள் சிலவற்றின் உதவியினால்தான் பல உயிர்கள் காப்பாற்றப்பட்டன..

யூலைப் படுகொலைகளுக்கு எதிராக இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்தார்கள். 1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்குப் பின் தமிழ்நாட்டின் மிகப் பெரிய தேசிய எழுச்சியாக இது மாறியது. தமிழர் கொந்தளிப்பின் எதிரொலியாகத்தான் இந்திய நாடாளுமன்றத்திலேயே தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி யூலைக் கலவரத்தை இனப்படுகொலை என்று வண்ணித்து இலங்கையைக் கண்டனம் செய்தார். அயலுறவு அமைச்சர் நரசிம்ம ராவை கொழும்புக்கு நேரில் அனுப்பினார். அவர் அதிபர் ஜெயவர்த்தனாவைப் பார்த்து “கலவரத்தை நீங்கள் நிறுத்துகின்றீர்களா? நாங்கள் நிறுத்த வேண்டுமா?” என்று கேட்டாராம். அத்துடன் தமிழர்களுக்கு எதிரான வன்முறையும் முடிவுக்கு வந்தது.

யூலைப் படுகொலை பல வகையிலும் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பமாக அமைந்தது. முதலாவதாக, ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் சிங்கள இனத்துடன் சேர்ந்து வாழும் நம்பிக்கையை அது அடியோடு அழித்து விட்டது. தமிழர்கள் 1976 வட்டுக்கோட்டையில் எடுத்த தீர்மானத்தையும் 1977 பொதுத் தேர்தலில் தந்த ஆணையையும் செயலாக்குவது தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை அறுதியாகவும் உறுதியாகவும் நிறுவியது. 1948ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய இன ஒடுக்குமுறை 50களின் பிற்பகுதியில் இனவாதையாக முற்றி 1983 யூலையில் அரசுத் திகிலியமாகத் தீவிரமடைந்த நிலையில் தமிழ் மக்களின் உயிரும் மானமும் காக்க ஆய்தப் போராட்டம் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலை தோன்றியது. எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில் நிறுவப்பெற்ற விடுதலைப் புலிகள் உள்ளிட்ட போராளிக் குழுக்கள் அரசியல் பொருத்தப்பாடுடையவை ஆனது யூலைப் படுகொலையிலிருந்துதான்.

ஆபேல்

தொடர்பு எண்: +14167669544

காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்

மாதமிரு முறை இருமொழியேடு வடிவமைப்பு: தோழர் சமந்தா

இதழ்: 1: 2020 யூலை 23

Mabelfornightly@gmail.com

ஆசிரியர்: ஆறுமுகம் கோபால்

சிறப்பாசிரியர்: தோழர் தியாகு

இறுதியாக ஒன்று: 1983 யூலைப் படுகொலைக்காக அன்றைய அதிபர் ஜெயவர்த்தனா உள்ளிட்ட எந்தத் தலைவரும் தமிழ் மக்களிடம் வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை. கலவரத்தில் குற்றம் புரிந்தவர்கள் யார், என்ன இனம், என்ன அரசியல் சார்பு என்றெல்லாம் கருதாமல் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று ஐநா அமைப்புக்கு அளித்த உறுதியை ஜெயவர்த்தனா காப்பாற்றவே இல்லை. யூலைப் படுகொலைக்கான பொறுப்புக்கூறல், நீதி எதுவும் இன்று வரை மெய்ப்படவில்லை, அந்தக் கணக்கு இன்னும் முடியவில்லை. அதனால்தான் தமிழர்களுக்கு எதிராக என்ன குற்றம் செய்தாலும் தண்டனை பற்றி அஞ்சத் தேவையில்லாத குற்றவிலக்கு (impunity) சிறிலங்காவில் நிலைபெற்று கால் நூற்றாண்டு கழித்து முள்ளிவாய்க்காலில் முழுவடிவம் பெற்றது. முள்ளிவாய்க்கால் இனவழிப்புக்கு நாம் போராடிப் பெறும் நீதிதான் 83 யூலைப் படுகொலைக்கான நீதியாகவும் அமையப் போகிறது.